

ւով ընկած թերթեր ունի, և ամենակա-
րեւոր տաղերն՝ ինչպէս Քուչակի երկու տա-
ղերը պակասաւոր կը մնան, և մանաւանդ
Քուչակի ամբողջ տաղ մը բոլորովին կոր-
սուած է որուն սկզբնաւորութիւնն է ըստ
ցանկին « իմ եառ ըր արեւիկն », որը ա-
պահովապէս Քաչակինն է :

*

Ուրախալին այն է որ՝ որքան նորա-
գիւտ տաղարանները բազմանան՝ ամէնքն
ալ Ասաբէլ Սիւնեցիէն նորութիւն մ'ու-
նին. ներկայս ես նոյն Հիդինակէն բա-
ւական թուով քերթուածներ ունի՝ որ յի-
շեալին ստուար հատորին վրայ աւելնա-
լու կու գան. ասոնցմէ մին ի ստորեւ կը
հրատարակենք որ կենսագրական գիծ մը
ունի, այսինքն՝ հաւանական է թէ Ասաբէլ
պանդխտած է ուրիշ տեղ :

Հ. Մ. ՊՈՏՈՒՐՆԱՆ

Ե Ր Գ Վ Ա Ս Ն Օ Տ Ա Ր Ո Ւ Թ Ե Ա Ն

Ի յԱսաբէլ վարդապետէ

Աւտարութիւն է խիտ դժբար,
Որ ոչ լինի կամքն ի կատար.
Հառաչ բերէ միշտ անգագար
Եւ մահ ուզէ սրբոտիլ յօժար

Յիշէ զանգիւր իւր սընընդեան
Եւ զբարեկամքն իւր սիրական.
Զիւր մերժաւորսն մարմնական
Զկորայր, ըզջոյր և զամենայն :

Որքան ճոխեալ զսուն արտասուէ
Լալականաց ողբ յօրինէ.
Զանձն իւր յերակ տըրտում պահէ
Լալով զաւուրս իւր անցուցէ :

Այլ թէ իմաստուն և ինկար
Ըզնա կարծեն ազուաշ յիմար.
Թէ ծառայէ մարդկան հասար
Նորա առնէ չարեօք վըճար :

Ռամիկ թուի ամենայնի
Տըզէտ, անմիտ և փանացի.
Մարդ իւր բանիցն ոչ հաւանի,
Թէպէտ հարտար բանքս խօսի :

Ասն. Օտար ես լո՛ւս կացիր,
Եւ մի՛ յատեան համարձակիր.
Թէ չէ առնեց ըզքեզ մոլիւր
Եւ ի զըլուխդ առնուս դու բլր :

Քանզի թէ աէր է և իշխան,
Կամ վարդապետ առաւածարան.
Յամէն դիմէ նորա ցանկան
Որ Նիւթ գործեն իւր կորստեան :

Եւ թէ բարի բանքս լըսեն՝
Վասն օտարին որ զնա զովեն,
Զբարին ի չար փոխանակեն
Եւ վատ գործով զնա համբաւեն :

Լոյսն զիշեր է դարձալին,
Քուշն հասեալ է օտարին.
Հանդիսա չունի ամենեկն
Տըրտում կենօք որորմազին :

Վասն զի թէ շաքար ուտէ՝
Քացախ, լեզի համարեալ է.
Ինչ և բհեզ ըզգեցեալ է
Անարգ, անպէտ և ոչինչ է :

Աւտարն թէ ոչինչ խօսի՝
Ասն. Իմաստք և խելք չունի.
Եւ թէ խօսիլ համարձակի
Նա՛ լիբբ ասն և լեզուանի :

Բարունարար թէ խըրատէ
Եւ զնոկեր օգուտն ապէ.
Մարդ իւր բանին ունկն ոչ զնէ
Այլ փոխանակ զնա անարգէ :

Դու ես ասն օտարական,
Փարբ և զագիւր մոլորական.
Լո՛ւս կաց և լին ափ ի բերան
Բանքդ որ խօսիս՝ է անպիտան :

Անդ կենաց դարիւ պ մարդուն
Որ նախատի ամենեցուն.
Լալով կենալ զողջ օրն ի բուն
Մինչ հասանէ օրն կրիկուն :

Պանդուխտ կենօք երեւալով,
Զանցաւոր կենք վըճարելով,
Շատ նախատինքս կըրելով
Եւ ոչ կամաց համբերելով :

Եւ յորժամ օրն հասանէ,
Մահու հրաւէրն ժամանէ,
Ոյորմապին զաշերն անէ
Եւ զրնակալ տեսին իւր ուզէ :

Տեսանելով մարդիկ ըզնա
Եւ ոչ լըսեն ձայնի նորա.
Անկեալ ի յերեսին վերայ
Եւ պաղ չըրի կարօտանայ :

Ի յօր մահուն Հեծեծազին
Վ'այ ասելով հանէ զոլին.
Անեալ զմարմինն այն օտարին
Տարեալ զընեն ի տապանին :

Եթէ ունի գործըս բարիս՝
Ընդ Ղազարու մընթիմարի
Ի զող մեծին Արարւում
Որում ընտրեալն ի տապանին :

Բոտեալ մեղօք թէ կացեալ է,
Եւ ի չարեաց ոչ զարեալ է.
Աստե մարմնով անհանգիստ է,
Անդէն զըժոխքն ժառանգէ :

Գողեմ առ ձեզ աղիբսական,
Ո՛վ ոք լըսէ ամենեցեան
Զիս Ասաբէլ օտարական
Արժանաւորք ասնի յիշման :

ԱՌԱՔՆԸ ՍԻՆԵՍՏԻ